

ရွှေမင်းနီစာပေ

ရှင်မိဝယ်

အချစ်ကဒီလို့လား

ရင်ထဲက အချစ်တွေက
မာနတွေအောက်မှာ
ညှိုးမှို နုံးပျောက်ကွယ်
သွားတာဟာ
ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက်
ကံအဆိုးဆုံးဖြစ်ပြီး
ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက်
ကံအကောင်းဆုံး ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

ချယ်ရီမေ

သူ့ကို ဒီလောက်အထိ ရက်စက်တတ်တဲ့
မိန်းမတစ်ယောက်လို့
ကျွန်တော် မထင်ခဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့

သူဟာ ကျွန်တော် ထင်မထားလောက်အောင်ကို

ကျွန်တော့်အသည်းကို

စနစ်တကျ လှလှပပ ခွဲသွားခဲ့ပါတယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့်

ကျွန်တော့်ကို လက်စားချေတာပေါ့ဗျာ။

ရွှေနေမင်း

အခန်း(၁)

ချယ်တို့ ထိုင်နေကျအတန်းမှာ ဒီကနေ့တော့ ကောင်လေး သုံးယောက် ဦးထားတာ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ချယ်တို့ သူငယ်ချင်း သုံးယောက် မျက်စိပစ်လိုက် မိကြသည် ။

အောင်မယ် ဘသားချောတွေက အခန့်သားနှင့် စားပွဲကိုတောင် တစ်ယောက်သောငှက်က တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်ပြီး ဒူးတနှံ့နှံ့ လုပ်နေသေး၏။

"ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက်"

တဒေါက်ဒေါက် ခေါက်ပြီး ပါးစပ်ကလည်း သီချင်းလေး တညည်း
ညည်း ဆိုနေသည်။ သူ့ဆီဆိုသည့် သီချင်းက ...

ဘာတဲ့ ...

"XXX နဖူးပေါ်လက်တင် စဉ်းစားလိုက်ရင် XXX ငါလေ ရင်မော
တယ် XXX"

ဆိုတဲ့ သီချင်းလေးကို တညည်းညည်း လုပ်နေသည့် ကောင်လေးကို
ချယ် အသေအချာ စိုက်ကြည့်ပြီး မျက်ခုံးရှုံ့လိုက်သည်။ ။

ချယ် တစ်ခုခု ပြောတော့မည် ဆိုတာကို သိထားသည့် သူငယ်ချင်း
တွေက အားနာကာ တစ်ဖက်လှည့်ပြီး မျက်နှာလွှဲအသွား ချယ်က
သီချင်း တညည်းညည်း လုပ်နေသည့် ခပ်ချောချော ကောင်လေးမျက်နှာ
ကို စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ဟဲ့ ... ဘာတွေ နဖူးပေါ်လက်တင် စဉ်းစားလုပ်နေတာလဲ ထ ... ဒါ
ငါတို့ ထိုင်နေကျအတန်း ... ဖယ် ... နင်တို့ ဖယ်ပေး"

"ဟင် ... ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ"

"ဟဲ့ ... ဘာပြောရမလဲ ... နင်တို့ နားလေးနေလား ... ဒါငါတို့ အတ
န်း ... ဖယ်ပေး"

"ဘာ ... ဟ ... ဘာကြီးလဲ ရိုင်းလိုက်တာ ... ငါတဲ့ "

"အံ့မယ် ... နင်တို့ ကို ငါလို့ မပြောလို့ ဘာပြောရမလဲ"

"ရှင်၊ ကျွန်မပေါ့"

"ဘာ"

"တဘာဘာ လုပ်ပြီး မမိုက်ရိုင်းနဲ့ ဗျာ ... ဒါလား French သင်တန်း"

သူ"

ချယ့်ကို တမင် ဘုကန့်လန့်တိုက်ပြီး ပြောလာသည့် ကောင်လေးကို ချယ် ဒေါသထွက်ထွက်နှင့် စိုက်အကြည့် သူက ချယ့်ကို ဖတ်ခနဲ မျက်စိမှတ် ပြလိုက်သည်။ ။

"ဟင်"

ချယ် အံ့ဩပြီး ထိုကောင်လေးကို ခပ်ကြောင်ကြောင် ကြည့်လိုက်ချိန် မှာ ကောင်လေးက ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တွန့်ပြီး သူ့သူငယ်ချင်းပခုံးကို ဖက်ကာ ချယ့်ကို မခံချင်အောင် ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ။

"ထလိုက်ပါကွာ ... သူတို့ က အားနွဲ့တဲ့ မိန်းကလေးတွေလေ သနားပါတယ် ... ထပေးလိုက်ပါကွာ"

"ဟင် ... ဘာ ... ရှင် ဘာပြောတယ်"

"ကျွန်တော် မြန်မာလို ပြောတာပါ။ French လို့ လည်း မသုံးမိသေးဘူး ... English လိုလည်း မညှပ်ပါဘူး ... ရှင်းတယ်နော်"

ကောင်လေးက ပြောပြီး စားပွဲအောက်မှာ တင်ထားသည့် ကျောပိုးအိတ်လေးကို လွယ်ကာ အနောက်တန်းမှာ ဆတ်ခနဲ ဝင်ထိုင် လိုက်လေသည်။ ။

ကောင်လေး ဝင်ထိုင်တော့မှ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကလည်း အလျှိုလျှို ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ ပြီးတော့ တဟိဟိ လုပ်ရယ် ရယ်နေသေးသည်။ ။

"ဟိ ... ဟိ ... ဟိ"

"ဟေ့ကောင် ... တဟိဟိနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဟဲ ... ဟဲ သဘောကျလို့ ပါ"

"ဘာကိုလဲကွ"

"ဟိုဟာ"

တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပြောနေကြသည့် သူတို့ အသံတွေက ချယ့် နားထဲကို ကန့်လန့် ဖြတ်ဝင်ရောက် သွားပြန်သည်။ ။

ဟင်း ... စိတ်မထင်တိုင်း ပြောပြန်ရင်လည်း သင်တန်းမှာ ရန်ဖြစ် တယ် ချယ်ရီမေလို့ နာမည်ကြီးဦးမည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချယ် သည်းခံစိတ် မွေးလိုက်ရပြီး သူတို့ ထထွက်ပေး သည့် အတန်းမှာ ဝုန်းခနဲ ဆောင့်ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ ဝင်ထိုင်ပြီး သူ တော်ကောင်းယောင် ဆောင်နေသည့် သူငယ်ချင်းတွေကို ခပ်ကျယ်ကျယ် လှည့်ရန်စောင့် လိုက်သည်။ ။

"ဟဲ့ ... လာကြလေ၊ နင်တို့ က ဘာလဲ အခုမှ မခုတ်တတ်တဲ့ ကြောင် တွေ လုပ်တာလား၊ အဟင်း ... ဟင်း ဟုတ်လည်း ဟုတ်တဲ့ မိန်းမတွေ"

ချယ် တဝီဝီ လုပ်လိုက်သည်။ ။ အဲဒီအချိန်မှာ ကြားလိုက်ရသည့် သူ့ အသံက ချယ့်နားထဲကို အဆန်းဆုံး တိုးဝင်လာခဲ့ပြန်သည်။ ။

"ဟား ... အသားလွတ် မဆော့ကြီးကွာ ... အများကျောင်းသူ ကျော င်းသားထိုင်ဖို့ ခုံကို ခုတ်တာ တော်တော်စွာတာ၊ ဟင်း ... အသံကိုက စွယ်ကျယ်စွာကျယ်နဲ့ "

"ဟင်"

ချယ့်ကို တမင် စောင်းပြောနေသည့် ဆံပင် ခပ်ထောင်ထောင်နှင့် ခပ်ချောချောကောင်ကို ခပ်နက်နက် စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ ကောင်လေး က သူ့ကို မကြည့်သလို လက်ကလေးပိုက်ပြီး ကျောပိုးအိတ်ထဲက စာအုပ်ကို ထုတ်ပြီး စာဖတ် လိုက်လေသည်။ ။

ကောင်လေး အပြုအမူတွေကို ချယ် ဒေါသထွက်နေတုန်းမှာ သူငယ်ချင်းတွေက ရန်မဖြစ်ဖို့ လက်ကုတ် သတိပေးလိုက်တော့မှ ချယ် သတိရသွားပြီး ရင်ထဲက မာနတွေကို မျိုချလိုက်ကာ မျက်နှာကို ချာခနဲ ပြန်တည့်မတ် လိုက်သည်။ ။

မျက်နှာကို အတန်းရှေ့ ပြန်လှည့်လိုက်ရပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းမှ မကျေနပ်မိခဲ့ပါ။

အင်း ... ဒီကောင်ကို တစ်နေ့နေ့မှာ တစ်နည်းနည်းနဲ့ လက်တုံ့ပြန်ဖို့ စိတ်ထဲက ကျိတ်တေးထားလိုက်သည်။ ။

တွေ့ကြသေးတာပေါ့ဟာ...။

ကန်တင်းမှာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို ချိန်ပြီး သူကတော့ အချိန်နောက်ကျမှ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ။

သူ ကန်တင်းမှာ ရောက်သွားတော့ သူငယ်ချင်းတွေက စားဖို့ သောက်ဖို့ အဆင်သင့် အနေအထားနှင့် သူ့ကို စိုင်းပြီး အပြစ်တင် လိုက်ကြလေသည်။ ။

"ဟေ့ကောင် ... မင်းကလည်း နောက်ကျလိုက်တာကွာ ... ဒီမှာ တို့တွေ ရောက်နေတာ ကြာပြီ ... ထိုင်နေရတာတောင် ရှက်စရာ"

"မင်းတို့ က ငတ်ကြီးကျဖို့ ရောက်နေကြတဲ့ ကောင်တွေပဲကွ ငါနည်းနည်းပဲ နောက်ကျတာပါကွာ"

သူ ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ပြောလိုက်တော့မှ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်က ပြုံး
စိစိနှင့် ငြိမ်ကျသွားသည်။ ။ အင်း သူတို့ ဒီကန်တင်းမှာ ထိုင်ဖြစ်တဲ့
အကြောင်းအရာ ကတော့ အလွန် ရယ်စရာ ကောင်းသည်။ ။

အကြောင်းကတော့ ထူးဆန်းသည့် မိန်းမတစ်ယောက် အကြောင်း
ကို သိချင်သည့်သူအဖို့ ထူးဆန်းသည့် အစီအစဉ် တစ်ခုကို ကျင်းပလိုက်
ရတာ ဖြစ်သည်။ ။

"ကဲ ... ငါပြောထားတဲ့ ကိစ္စ စတော့ကွာ ... ပြီးတော့မှ မင်းတို့
စိတ်ကြိုက် စားချင်သာ မှာ ကြ ... မှာ ကြ"

"အခု မှာ မယ်"

"ဟာ ... အခု မမှာ နဲ့ ဦး ... စကားပြောပြီးမှ မှာ ... မင်းတို့ က စ
ကားအာရုံ မရောက်ဘဲ အစားအာရုံ ရောက်တော့မှာ ငါ သိတယ်"

"ဟွန်း ... ဟွန်း ... အပါးကြီး"

ဇင်ထက် နှာခေါင်းရှုံ့ပြီး မျက်စိမှိတ်ကာ ...

"ဟေ့ကောင် ညီလတ် ... မင်းပြောလိုက်ကွာ"

"ဟာ ... ငါမှ ချယ်ရီမေ့အကြောင်းကို အစုံအစေ့ မသိတာ၊ မင်းက
အစုံအစေ့ သိနေတာပဲ ... မင်းပြောလိုက်ပေါ့ကွာ ဇင်ထက်ရာ"

"ဟာ ... ငါလည်း မသိ ..."

ဒီလိုနှင့် ဇင်ထက်နဲ့ ညီလတ်က မင်းပြော ငါပြောနှင့် မိနစ်တွေကို ဖြ
တ်သန်းလိုက်သည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ သူတို့ အုပ်စုကို တိခနဲ ရပ်သွားစေအောင် ဖန်တီးလို
က်သည့် တိုက်ဆိုင်မှုကြီးကို သူ တော်တော် အံ့သြသွားသည်။ ။

တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

ချယ်ရီမေနဲ့ ချယ်ရီမေ့သူငယ်ချင်း ကန်တင်းထဲသို့ ဝင်လာတာပဲ ဖြစ်သည်။ ။

သူမတို့ အုပ်စု သူတို့ စားပွဲနှင့် မလှမ်းမကမ်း စားပွဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် တွင် သူက ဇင်ထက်ကို တိတ်တိတ်ကလေး လက်မထောင်ပြလိုက်ပြီး သူမကို ခပ်ရှိုင်းရှိုင်း တစ်ချက် စိုက်ကြည့် ပစ်လိုက်သည်။ ။

ချယ်တို့ စားပွဲဝိုင်းကို ပြုံးစိစိနှင့် ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် လုပ်နေကြသည့် ဟိုအုပ်စုကို ကြည့်ပြီး ချယ်စိတ်ထဲ အောင့်သည်း အောင့်သက် ဖြစ်သွားရသည်။ ။

မခံချင်စိတ်တွေ ကြွတက်သွားကာ မွှာကို လက်တို့ လိုက်သည်။ ။

"မွှာကိုး ... ဟိုအုပ်စုကို နင် လှမ်းအကဲခတ်စမ်း ... ဘယ်လို မြင်မိသလဲ"

"အေး ... နင့်ကို ဟိုတစ်နေ့က ရန်တွေ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေးကတော့ သိပ်ချောတယ်၊ ကျန်တဲ့ ကောင်တွေ ကတော့ တဟဲဟဲနဲ့ ဣန္ဒြေကို မရှိဘူး၊ အယ်ဇေးရှင်း ခွေးကြီးတွေ ကျနေတာပဲ ... အဲဒါ တို့ တွေ ဝင်လာ ကတည်းကပဲဟဲ့"

မွှာကိုးရဲ့ စကားကြောင့် ချယ် သေချင်လောက်အောင် စိတ်ပျက်သွား

ရသည်။ ။

ဟင်း ... အတော့်ကို စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းသည်။ ။

မွှန်းဟာ အဲဒီလိုပါပဲ။ ဒါကြောင့် သူနဲ့ အပေါင်းအသင်း လုပ်ရတာ ချယ် မပျင်းရတာ၊ ပြီးတော့ သူမမီဇက ရှိသမျှ အတင်းကိုလည်း အုပ်တတ်ပါသေးသည်။ ။ ရှိသမျှ အတင်းကို အုပ်တတ်သည့် မွှန်းကို ချယ်မကြည်ကြည့် ကြည့်ပြီး မွှန်းပခုံးကို တံတောင်နဲ့ ပိတ်တွက်ကာ ...

"ဟဲ့ ... အစုတ်ပလုတ်မရဲ့ ... နင် ဒီလောက် ရူးကြောင် မနေစမ်းနဲ့ ... ဒီမှာ နင် သိလား ... အဲဒီအုပ်စုတို့ အတင်းကို ပြောနေတာ ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း ... ခေါင်းသုံးလုံး ဒယ်အိုးဖြစ်နေတာ အဲဒါ အတင်းအုပ် နေတာ မဟုတ်လို့ ဘာလဲ ... ငါ့အထင်တော့ သူတို့ တစ်ခုခု ကြံစည်နေပုံ ရတယ်"

"အေး ... သေချာတာကတော့ နင့်ကို ဟိုပုဂ္ဂိုလ် အချောစားလေးနဲ့ စွတ်ပြီး မြှောက်ပင့်ပေးနေပုံ ရတယ်။ ဟုတ်တယ် ... ယောက်ျားလေးတွေ ဟာ အဲဒီလိုပဲ ... မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြှောက်ပင့်ပြီး ပိုးတာ တချို့ဆို ဒီမိန်းကလေးကို လိုက်လို့ ရရင် မင်းကို ဘယ်နှသိန်းပေးမယ် ဆိုပြီး ငွေနဲ့ လောင်းကြေး လုပ်ကြတယ်"

"အေး ... အဲဒီပုံအတိုင်းဆို တို့ အတွက်ခွင်ပဲ၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်လေး သင်တန်းသူ သင်တန်းသားတွေ ကြားမှာ အရှက်ကွဲ ကျရှုံးအောင် ငါ လုပ်ပြမယ် ... သူတို့ မှ ပရိယာယ်တတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ တို့ လည်း ပရိယာယ်တတ်တယ် ဆိုကြောင်း ပြရတာပေါ့"

ချယ်က ပြောရင်းနှင့် သူတို့ အုပ်စု စားပွဲဝိုင်းကို လှမ်းကြည့် လိုက်သည်။ ။ အဲဒီအချိန်မှာ သူက ချယ်တို့ ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာတာကြောင့် အသက်ရှူနှုန်းတွေ မြန်သွားရပြီး ...

"ဘုရားရေ"

ဟု ကယောင်ကတန်း ရေရွတ်လိုက်သည်။

ချယ် ကယောင်ကတန်း ရေရွတ်လိုက်မိသလို မွှန်းကလည်း ရင်ဘတ်ကလေးကို မသိမသာဖိပြီး ...

"အမယ်လေး ချယ်ရဲ့ ... နင့်အထင် အစစ်ပဲ၊ တကယ့် အစစ်အမှန်ပဲ၊ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်လေး နင့်ဆီ လျှောက်လာနေပြီ"

"နင် အသာနေ ... ငါ သူ့ကို ကောင်းကောင်း အရှက်ခွဲပြမယ် ကြည့်နေ"

ချယ် ကြိမ်းလိုက်ပေမဲ့ သူ ချယ်အနားကို ရောက်လာသောအခါ ချယ် ရင်ခုန်သံတွေ မြန်ဆန် လာပြီး အသက်ရှူကျပ်သလို ခံစားလိုက် ရပါ၏။

ပြီးတော့ သူကလည်း ဟိုတစ်နေ့က ချယ်ကို အနောက်ကနေ အတင်းအုပ်ခဲ့တာ သူ မဟုတ်တဲ့ အတိုင်း ကြည်လင် လန်းဆန်းသစ်သည့် နုနုအပြုံးတွေနှင့် ချယ်ကို မေးဆတ် နှုတ်ဆက်လာသည်။

ချယ်က အံ့သြလွန်းလို့ သူ့ကို ဒီအတိုင်းပဲ လက်ပိုက် ကြည့်နေလိုက်သည်။

အင်း ... သူက မွှန်းပြောသလို လူချော တစ်ယောက်ပဲ။ ဝတ်ထားသည့် အဝတ်အစားတွေ ကလည်း ခပ်မိုက်မိုက်ပင်။

ဂျင်းဘောင်းဘီရှည်နှင့် D2စပို့ရှပ် မီးခိုးရောင်ကို တွဲဝတ်ထားပြီး မျက်မှန်ကြီး တပ်ထားပြန်သေးရာ သူ့အချောက ပိုပြီး တည်ငြိမ် ရင့်ကျက်သွားသည်။

သူ့ကို ချယ် ဝေဖန် အကဲခတ်ပြီးမှ မျက်လုံးလှန်ပြီး မသိမသာ သူ့သူ

ငယ်ချင်းတွေကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ပြုံးစိစိမျက်နှာတွေနှင့် သူနှင့် ချယ်ကို အာရုံစိုက်သည် မှာ သိသာလွန်းသည်။ ။

အဲဒီထဲက တစ်ယောက် မမျိုသိပ်တတ်သူပီပီ ဖင်ကြီးတကြွကြွ လုပ်ပြီး လည်ပင်းလိမ်လျက် အာရုံစိုက် နားထောင် နေလေသည်။ ။ သူတို့ လူရဲ့ အစွမ်းအစကို အာရုံစိုက် နားထောင်နေတုန်းမှာ ပဲ သူ့အသံခပ်နုနုက ချယ်ရင်ကို အခုန် မြန်သွားရတော့သည်။ ။

"ချယ်ရီမေတို့ နှစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ မိတ်ဆုံစားပွဲကလေးကို လာဖိတ်တာပါ ... ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ကို ကျွန်တော့်ရဲ့ မွေးနေ့ပွဲ ကျင်းပတဲ့ အထိမ်းအမှတ် တည်ခင်း ဧည့်ခံနေတာပါ"

"မိတ်ဆုံစားပွဲ လာဖိတ်တာ"

ချယ်ရီမေရဲ့ မျက်လုံးကလေးတွေ အရောင် တဖျတ်ဖျတ် လက်ကာဝိုင်းစက် သွားလေသည်။ ။

သူက ဝိုင်းစက်သွားသည့် ချယ်မျက်လုံးလေးကို နှစ်သက်မြတ်နိုးစွာ စိုက်ကြည့်ပြီး အတည်ပေါက် ဖိတ်လိုက်ပြန်သည်။ ။

"ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော့်မွေးနေ့ စားပွဲသောက်ပွဲကို ခင်ဗျားတို့ နဲ့ လာတိုက်ဆိုင်လို့ လာဖိတ်တာပါ"

ချယ်နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ကွေးခနဲ ညွတ်ကျသွားပြီး ...

"မိတ်ဆုံစားပွဲ လာဖိတ်ရအောင် ရှင်နဲ့ ကျွန်မတို့ နဲ့ က မိတ်ဆွေ ဖြစ်လာမယ်လို့ ယူဆမိလို့ လား ... ဖြစ်ရလေရှင် ဒီလောက်တောင် ကျွန်မတို့ နဲ့ ခင်ချင်ရသလားဟင်"

"ဟို ..."

သူက ခေါင်းကုတ် လိုက်လေသည် ။ သူ့ကို ချယ်က ခပ်ပြုံးပြုံး
စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး အိုက်တင်ပါပါဖြင့်ပင် ...

"ကဲပါ ... ဟိုမနေနဲ့ ... ရှင့်မွေးနေ့ကို ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် အသိအ
မှတ် ပြုပါတယ် ... တစ်နည်းအားဖြင့် မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် ပေါ့နော်"

"Close Friend လားချယ်"

"ဖြစ်ပါတယ်"

"ဟား ... ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ"

သူ ဝမ်းသာသွားတာကို ကြည့်ပြီး ချယ် အသံထွက် မရယ်မိအောင်
ထိန်းလိုက်ရသည် ။ မွှေးကတော့ ချယ် ပညာပေးမှာ ကို သိနှင့်နေတာ
မို့ တစ်ဖက်လှည့်ပြီး ပြုံးသွားလေသည် ။

သူကတော့ ချယ် ဘယ်လို ပညာပေးမယ်ဆိုတာ မသိဘဲ ချယ်ကို သူ
နှင့်တစ်ပါတည်း သူ့စားပွဲသို့ အပါ ခေါ်သွားလိုက်သည် ။

"ဒါဆို ချယ်တို့ နှစ်ယောက် အခုတစ်ခါတည်း ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့
နော်"

"ရှင်က ဘာကျွေးမှာ လဲ"

မွှေးက ပြုံးစိစိမျက်နှာနှင့် ဝင်မေးတော့ သူက ရှက်မျက်နှာ ရဲရဲကြီး
နှင့် ...

"မွှေးတို့ ကြိုက်တာမှာ "

"သူဌေးပေါ့"

"ဟာ ... သဘောလောက်ပါ"

"အင်း ... ဟင်း ကြွေးတာလား"

"ဟာ ... မကြွားရပါဘူး ချယ်ရယ်"

"ကဲပါ ... သက်သက်စတာ ... You နာမည်က ဘယ်သူလဲ"

ချယ် သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး မေးလိုက်တော့ သူက သူ့ရဲ့ အထောင်ကလေးကို လက်ကလေးနှင့် တစ်ချက်ဖွပြီး နှုတ်ခမ်းလေး လှုပ်ရုံမျှ ဆိုလာခဲ့သည်။ ။

"ရွှေနေမင်း"

"ဟမ် ... ဘာ"

"ရွှေနေမင်း"

"ဟာ ... နာမည်ကြီးကလည်း ..."

"ဟင် ... ဘာဖြစ်လဲ"

"အသည်းကွဲနာမည်ကြီး"

"ဗျာ ..."

ချယ် အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်တာကို သူက ကြက်သေသေ သွားသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် အကြာကြီး စိုက်ကြည့်ပြီး တုန်ယင် လှိုင်းရိုက်သွားသည့် အသံကြီးနှင့် ...

"အဲဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့ ဗျာ ... ကျွန်တော် ရည်းစား တစ်ယောက်မှ မထားဖူးသေးဘူး"

"ကြော်ငြာ ဝင်တာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး ... ကျွန်တော် ခံစားရလို့ ပြောတာပါ"

"ခံစားရတာ ဘယ်လို နေသလဲဟင်"

"တစ်နေ့တော့ ချယ် သိမှာ ပါ"

ချယ်နှင့် မွဏ်းကို အနောက်မှာ ထားပြီး ခပ်သွက်သွက် လှမ်းလျှောက်သွားသည့် သူ့အနောက်ကို ချယ်တို့ နှစ်ယောက် အကြည့်ချင်း ဆုံပြီးမှ လျှောက်လိုက် သွားလိုက်သည်။ ။

ချယ်ရင်ထဲမှာ တော့ သူပြောတဲ့ စကားတွေကို အတော်လေး ရယ်ချင် သွားရပါသည်။ ။

အခန်း(၂)

ဒီလိုနှင့် သူတို့ အုပ်စုနှင့် ရင်းနှီးချင် ဟန်ဆောင် လာရတာ တစ်ရက် တစ်ရက်နှင့် ရင်းနှီးမှု တိုးသွားခဲ့လေသည်။ ။

ထိုရင်းနှီးမှုကို သူမက ဒီကနေ့ စတင် အသုံးပြုလိုက်သည်။ ။

အနောက်တန်းမှာ ထိုင်နေသည့် သူတို့ အုပ်စုကို လှည့်ကြည့်ပြီး သူ့ကို ဦးတည်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ။

"ရွှေနေ ကျွန်မတို့ သင်တန်းနားရင် ကဲန်တင်း ထိုင်ကြရအောင်"

"ကောင်းတယ် ... ကောင်းတယ်"

"Good ရှယ် ... Good ရှယ်"

သူတို့ သူငယ်ချင်းအုပ်စုက ချယ် သူတို့ ကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်တာကို ရိုးရိုးသားသား ထင်ပြီး တဟိဟိနှင့် မျောက်အုန်းသီး ရသလို ပျော်မဆုံး ဖြစ်နေကြသည်။ ။

ကဲန်တင်းမှာ ထိုင်ဖြစ်သည့် အချိန်မှာ တော့ သူသူငယ်ချင်းတွေက ချယ် အခွင့်အရေး ပေးတာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး ချယ်ကို သူနှင့် ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း စနောက် လာခဲ့ကြသည်။ ။

"ဟေ့ကောင်တွေ ... စားထားကြ ... စားထားကြ ... ဒါ မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် ရှိသေးတယ်နော် ... ဒီထက်မကတဲ့ အကျွေးအမွေး ရှိ

လာတဲ့ ပွဲစဉ်တွေ ရှိလာရင် ရှိလာဦးမှာ "

သူ့သူငယ်ချင်းရဲ့ စကားကို ချယ် ခပ်တင်းတင်း ဖြစ်သွားရသည်။ ။ ရင်ထဲမှာ တင်းသွားတော့ မျက်နှာက ပင်ကိုမျက်နှာထား ခပ်တင်းတင်း ဖြစ်သွားသည်။ ။

ချယ် မျက်နှာ တင်းသွားတာကို သူက ပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားပြီး

"ချယ် ... စောစောက ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း ပြောလိုက်တာ အပျော်သဘောနဲ့ ပြောလိုက်တာပါ ... ဘယ်လိုမှ မထင်ပါနဲ့ ... ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်"

အပျော်သဘော ပြောတာတဲ့ လား ရွှေနေမင်း။ ဒီမှာ ရွှေနေမင်း ရှင်တို့ ပျော်အောင် ကျွန်မက ရှင်တို့ နဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်လိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ။

ရှင်ရဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ကို မြင်မြင်ချင်း ငမ်းထမှုနဲ့ ရှင်တို့ တီးတိုး တီးတိုး ကျိတ်တိုင်ပင်ပြီး လောင်းကြေး ထပ်ထားတဲ့ ပြိုင်ပွဲတစ်ခုကို ရှင်တို့ ထက် ဆောင်းပြီး ကျွန်မက အရှက်ခွဲပြချင်လို့ ...။

ချယ်ရင်ထဲက စကားတွေကို ချယ်က အပြုံးနုနုနှင့် မျိုသိပ်ပြီး သူ့ကို ဖြူစင်သည့် မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးနှင့် မော့ကြည့်လိုက်ကာ ...

"ကိစ္စမရှိပါဘူး ... ကျွန်မတို့ အဖွဲ့က သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားပြီပဲ၊ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ခါ အဲဒီလို ကျွန်မကို မနောက်နဲ့ ... ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး ... ဒါကျွန်မ ရှင်တို့ အုပ်စုကို ခင်လို့ ဒီလောက် အခွင့်အရေး ပေးလိုက်တာ"

ချယ်က သူ့မျက်နှာကို တည့်တည့် ကြည့်ပြောပြီး မိုးတွေ အုံ့မှိုင်းနေသည့် မိုးကောင်းကင်ကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

အင်း ... မိုးရွာလိုက်ရင် ချယ်အကြံတွေ အထမြောက်တော့မည်။

ဟော ... တွေးရင်းနဲ့ မိုးတွေက ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ဝေါခနဲ ရွာချလိုက်သည်။ ။

"အိုး ... မိုးရွာပြီ"

"မိုးရွာတော့ မိုးရေချိုးလို့ ရတာပေါ့"

သူ့သူငယ်ချင်း ဇင်ထက်ရဲ့ စကားကို မွဏ်းက မျက်စောင်း ထိုးလိုက်သည်။ ။

ပြီးတော့ သူ့ကိုလည်း မသိမသာလေး မော့ကြည့်ပြီး ချက်ချင်း လူမမာရပ် ပေါက်အောင် ဟန်ဆောင် လိုက်ရသည်။ ။ ချယ့်မျက်နှာ ညှိုးသွားတာကို သူက ကြည့်ပြီး စိုးရိမ်သံဖြင့် မေးလာခဲ့လေသည်။ ။

"ချယ် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ကျွန်မ ... ကျွန်မ မိုးတအား အေး လာပြီဆိုရင် ဗိုက်အောင့်တတ်တယ် ... အခု ဗိုက်အောင့် လာပြီ ... ဒုက္ခပါပဲ ... ကားကလည်း ဒီနေ့မှ ယူမလာမိဘူး ... အား အောင့်လိုက်တာ"

"ဟင် ... ဗိုက်အောင့်တယ် တော်တော် အောင့်လားဟင်"

"တော်တော် အောင့်တယ်"

"ဒါဆို ကျွန်တော် ကားသွားယူပေးမယ် ... နေဦးနော် ... ခဏစောင့်ပါဦး ... ဗိုက်အောင့်တာ ဆေးခန်း သွားမှ ဖြစ်တာ ... ဒီလိုနေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ... ဆေးခန်းကို ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးမယ် ချယ် ခဏနော် ... ခဏ"

"ဟုတ် ... ရပါတယ် ... မိုးရွာထဲမှာ အဆောင်းမပါဘဲ သွားယူရမှာ အားနာလိုက်တာ"

"ရပါတယ် ... မင်းတို့ လည်း ခဏစောင့်"

သူက သူငယ်ချင်းတွေကို လက်ကာ နှုတ်ဆက်ပြီး ခြေလှမ်းကျဲတွေ နှင့် မိုးရွာထဲကို ဖြတ်လျှောက် သွားသည်။ သူ ဖြတ်လျှောက်သွားတော့ ချယ့်ရင်ထဲ လှုပ်ခနဲ ဝမ်းနည်းသွားသလို ခံစားလိုက်ရပေမဲ့ ချယ်က ခပ် တည်တည်ပင် မျက်နှာငယ်လေးနှင့် လူမမာ ဟန်ဆောင်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူသူငယ်ချင်းတွေ ယုံအောင် မျက်နှာလေးကို တရှုံ့ရှုံ့လုပ်ပြီး ညည်းလိုက်သည်။

"အား ... ကျွတ် ... ကျွတ် အောင့်လိုက်တာ ... အောင့်လိုက်တာ"

"ဟာ ... တအား အောင့်သလား မချယ်"

"ဘာ မချယ်လဲ"

"ဪ ... ဟိုဒင်း ..."

"ဟွန်း ... အရူး ကျနေတာပဲ"

ချယ် သူသူငယ်ချင်း ဇင်ထက်ကို မျက်မှန်းကျိုးစွာ စုအောင့်နေတုန်း မှာ သူက ကားနှင့် ရောက်လာခဲ့သည်။

အဲဒီနောက် ချယ်ဆီ ခပ်သွက်သွက် လျှောက် လာပြီး ချယ်လက်မောင်းကို တွဲမတတ်၊ ကြင်နာစိတ်တွေ လွှမ်းမိုးသည့် မျက်လုံးဖြင့် ချယ်ကို ငုံ့ကြည့်ကာ ...

"ချယ် ... လာ ... ကျွန်တော့်ကားနဲ့ လိုက်ပို့မယ် မွှာလည်း လာ၊ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ နေကျန်ခဲ့ ... ငါတို့ ကတော့ သွားလိုက်ဦးမယ်"

"သွား ... သွား သူငယ်ချင်း ... သင်တန်း ပြန်လာဦးမလား"

"မလာတော့ဘူး"

သူက လက်တစ်ဖက် မြှောက်ကာ နှုတ်ဆက်ပြီး ချယ့်ကို ကားတံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ တွင် ချယ့်ရင်ထဲမှာ သူ့ကို လိမ်လိုက်မိတဲ့ အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားပေမဲ့ ချယ် ကျေနပ်ခဲ့ပါသည်။ ။

"ဟာ ... ဟ ... ဒါ ... ဒါ ဘာစာတွေလဲ"

"ဟင်"

ရွှေနေသည် ကားမှန်မှာ ဆော့ဖ်ပင်နှင့် ရေးထားသည့် စာသားတွေကို ကြည့်ပြီး ခေါင်းနုပန်း ကြီးသွားသည်။ အထိ အံ့ဩ ထိတ်လန့်သွား၏။

မျက်လုံးတွေလည်း ပြာဝေမှုးမိုက် သွားသည်။ ။

ကြည့်စမ်းပါဦး ... ကားမှန်မှာ ရေးထားသည့် စာသားတွေက သဲကြီးမဲကြီး ရွာနေတဲ့ မိုးရွာထဲကနေ ကားသွား ယူပေးတာကို အားနာပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ... ချဉ်းကပ်လွယ်တဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်အတွက် ပညာပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုစာသားတွေကို သူဖတ်ပြီး နေချိန်မှာ တော့ သူခေါင်းကြီး ငိုက်စိုက်ချလိုက်မိသည်။ အထိ ဝမ်းည်းသွားသည်။ ။

"လုပ်ရက်လိုက်တာ ချယ်ရယ်"

ဆိုပြီး ရင်ထဲကနေ ခပ်တိုးတိုး ညည်းရင်း သူငယ်ချင်းတွေကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ ဇင်ထက်က မခံချင်တတ်သူပီပီ လက်သီး လက်မောင်း တန်းပါတော့သည်။ ။

"ဒါ တမင်သက်သက် စော်ကားတာပဲ ... ကျောတာပဲကွ၊ ခေါင်းငုံ့ခံလို့ မဖြစ်ဘူး ရွှေနေ ... မင်းယောက်ျား မဟုတ်ဘူး လား ရွှေနေ ... သူ့ကို ချက်ချင်း ရင်ဆိုင်ပစ် ရမယ်လေ"

သူ နာကျင်ကြေကွဲစွာ ခေါင်းငုံ့ ငြိမ်သက်နေတုန်းမှာ ပဲ ဇင်ထက်က အားမလိုအားမရ ဖြစ်ပြီး သူ့ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင် ကြိမ်းဝါးလာခဲ့သည်။ ။ သူက ဇင်ထက်ကို ခေါင်းမော့ကြည့်ပြီး ခေါင်းခါယမ်း ပြလိုက်သည်။ ။

"ငါ သူ့ကို မျက်နှာချင်း မဆိုင်ချင်တော့ဘူး ... သူ စိတ်ချမ်းသာမယ်ဆိုရင် ငါ့ကို ဘယ်လောက်အထိ အရှက်ခွဲခွဲ ... ခွဲစမ်းပါစေ၊ သူက ဒီလို လုပ်လိုက်ရမှ စိတ်ချမ်းသာမယ်ဆိုရင် ငါ ပေးဆပ်ရဲပါတယ်၊ အဲဒါ ငါ့သူ့ကို သိပ်ချစ်မိလို့ ပဲ ဇင်ထက်၊ သူ့ရဲ့ ငါ့အပေါ် သိက္ခာမဲ့လူန္ဒြေပျက် ယောက်ျားအဖြစ် အမြင်တွေဟာ ငါ သူ့ကို သိပ်ချစ်လို့ ပဲဆိုတာ တစ်ချိန်မှာ သူ ငါ့ကို နားလည် လာပါလိမ့်မယ်"

"တစ်ချိန်က တစ်ချိန်ပေါ့ကွာ ... အခုက အခု ငါသွားရင်ဆိုင်မယ်"

"မလုပ်ပါနဲ့ ကွာ ... သင်တန်းသူ သင်တန်းသား အချင်းချင်း ငါ ပြဿနာ မတက်ချင်ဘူး"

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်က သူ့အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားပြီး ငြိမ်သက် သွားကြတော့သည်။ ။

သူကတော့ သူငယ်ချင်းတွေကို သင်တန်း နောက်ဆုံးနေ့အဖြစ် သူတို့ အမြဲ ထိုင်နေတဲ့ ကဲန်တင်းမှာ သူငယ်ချင်းတွေ စုထိုင်လိုက်သည်။ ။

"ငါ သင်တန်း ဆက်မတက်တော့ ဘူးကွာ"

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ထိုင်ထိုင်ချင်း သူ ပြောလိုက်တော့ ဇင်ထက်က မျက်လုံးကြီးပြုံးပြီး ...

"ဘာ ... မင်းသင်တန်း မတက်တော့ဘူး ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်ကွာ ... ငါ သူနဲ့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ချင်တော့ဘူး၊ သူ့ကို လည်း ရှက်တယ် ... ရင်မဆိုင်ရဲဘူးကွာ"

"ဟား .. ရွှေနေ ... ရွှေနေ မင်းစိတ်ထဲ မိုးပေါ်မြောက်တက် မသွားဘဲ အဝီစိပစ်ကျသွားတ ငါတို့ အံ့ဩတယ်"

"မအံ့ဩနဲ့ သူငယ်ချင်း ... မအံ့ဩနဲ့ ... မင်းတို့ ရင်ထဲမှာ ခံမှ မခံစားတတ် သေးတာပဲ ... ငါကတော့ ခံစားတတ်တော့ သိတယ်၊ ချစ်သူရဲ့ ကျေနပ်မှုကို လိုချင်ကြတာပဲ ... သူ ကျေနပ်ရင် ငါ စိတ်ချမ်းသာပါတယ်"

"ဟာ ... ခိုးပြီကွာ"

သူငယ်ချင်းတွေ ဘယ်လိုပဲပြောပြော သူကတော့ ခေါင်းကြီး ငုံ့ပြီး သက်ပြင်းကြီး ဟီးခနဲ ချလိုက်ပါတော့သည်။ ။
